

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628245136/facsimile.pdf (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Barbara

GLÆDE PAA BORG

Regavejret vedblev.

Hr. Poul Aggersøe gik sig iblandt en lille Tur i Gaderne, men fandt intet, der kunde drage hans Hjerter op af det Tungsind, hvori det var nedsynket straks ved Synet af denne mørke og forkomne Stad.

Han havde ikke ventet dette af sig selv, thi han var ellers ikke geneget at hænge med Hovedet. Han plejede at være en glad Mand, og i hans hittidige Levned var mange Punkter, som hans Hjerter kunde styrke sig ved ogsaa i ensomme Stunder. Han havde som Studiosus og efter sin Attestats som Alumne paa Borchs Kollegium høstet adskillig Ære for sin theologiske Dygtighed, hvilket ikke havde været ham ukært. Han var sig bevidst, at man i den gejstlige Verden ventede sig noget af ham, og i selve sin Sendelse til Færø havde han Grund til at se en betydningsfuld Mission. Nej, han var ikke en af disse hungrige Fyre med et lille Haud Illaud, der kun ansaas tjenlige til et lidet Kald i Finmarken eller paa Grønland. Biskoppen havde selv kaldt ham for sig og bedt ham søge Vaage Kald. Det skulde ikke være ham til nogen Præjudice, nej, han skulde faa andre Kald efter dette! Men Biskoppen havde bragt i Erfaring, at det stod ilde til med Præstestanden i Færø og havde derover modtaget Besvælinger fra Landprovsten deroppe, Hr. Anders Morsing. Nu haabode han ved at afsende en eller to af de bedste blandt de unge at tilføre Færo Præstestand nye Kræfter, som kunde være til Støtte for de hæderlige og et Eksempel til Efterfølgelse for de daarlige.

Da Poul Aggersøe efter Samtalen med Biskopen var kommet ud paa Gaden igen, havde den sene Eftermiddagssol netop skinnet paa Vor Frue Kirkes himmelhøje forgyldte Spir. Det hævede sig op i mangfoldige Etager og Afsatser, nederst firkantet og sluttet, længere oppe ottokantet, stadig blomstrende og spændende sig